

Karri Wichmann
18.12.1926–10.7.2019

EERO CARPÉN
TIINA HAKALA-ALA-PIETILÄ
MATTI HALTIA
Kirjoittajat ovat
Karri Wichmannin kollegoita ja
ystäviä.

Professori Karri Wichmann menehtyi 92-vuotiaana 10.7.2019. Hän oli syntynyt 18.12.1926 Helsingissä. Suomalaisen Yhteiskoulun lukiolaisena Karri palveli jatkosodan loppuvaiheessa Helsingin menestyksekkäässä ilmapuolustuksessa.

Tultuaan ylioppilaaksi 1945 hän aloitti biokeemian opinnot Helsingin yliopistossa valmistuen filosofian kandidaatiksi 1951 ja maisteriksi 1957. Ilmeisesti isän esimerkki houkutteli Karrin kuitenkin lopulta lääketieteen opintoihin (lisen-siaatti 1959) ja erikoistumaan naistentauteihin (erikoislääkäri 1965, LKT 1967 ja dosentti 1973). Yhdysvalloissa Cornell University Medical Collegessa 1969–1970 hän sai arvokasta lisäoppia ammattiinsa. Palveltuaan pitkään Helsingin Naistenklinikalla viimeisimmäksi apulaisylilääkärinä Karri valittiin Kätilöopiston ylilääkäriksi 1985. Hän jäi eläkkeelle 1989, ja samana vuonna hänelle myönnettiin professorin arvonimi.

Hänen tieteelliset julkaisunsa olivat gynekologisen endokrinologian alueelta, ja hän toimi useaan otteeseen tiukkana, mutta oikeudenmukaisena vastaväittäjänä. Eläkkeelle jäätyään hän suoritti filosofian lisensiaatin tutkinnon 73-vuotiaana vuonna 1999.

Karrilla oli laaja yksityispraktiikka. Hän toimi useita vuosia sairaala Mehiläisen hallituksessa jäsenenä ja puheenjohtajana sekä Suomen Lääkäriliiton alaosaston puheenjohtajana 10 vuotta. Mehiläisen täyttäessä 100 vuotta Karri Wichmannin elämäntyötä kunnioitettiin Suomen Leijonan komentajamerkillä.

Pääosan elämästään Karri asui Kruununhaan Ritarikadulla vaimonsa Kaarinan (o.s. Heimo) ja kolmen poikansa Tuomaan, Yrjön ja Martin kanssa. Wichmannien seurapiiri oli laaja ja seuraelämä vilkasta.

Yleisurheilu oli Karrin nuoruudenharrastus, jonka hän aloitti uudestaan veteraani-ikäisenä saavuttaen 1978–2017 lukuisia Suomen, Pohjoismaiden ja Euroopan mestaruuksia sekä maailmanmestaruuksia 10-ottelussa ja keihäänheitossa 1993, 2006 ja 2011.

Sivistyskodin perintönä saatu kohteliaisuus ja toisten kunnioittaminen heijastuivat Karri Wichmannin yksityiselämään ja työhön. Hän oli sekä potilaidensa että kollegoidensa suuresti arvostama lääkäri, pidetty esimies ja ripeä ja aikaansaava johtaja.

Erkki J. Pesonen
29.3.1943–2.9.2019

EERO JOKINEN
MARIANNE ERONEN
MIKKO HALLMAN
JAANA PIHKALA
MAILA TURANLAHTI

Professori Erkki Pesonen kuoli Mäntyharjulla äkilliseen sairauskohtaukseen 76 vuoden iässä 2.9.2019. Hän syntyi 29.3.1943 Helsingissä.

Erkki Pesonen suoritti lääkärin tutkinnon Helsingin yliopistosta vuonna 1970, erikoistui lastenlääkäriksi 1979 ja lastenkardiologiksi 1980. Hän erikoistui lastentautien erikoislääkäriksi ja valmistui lastenkardiologiksi 37-vuotiaana. Hän toimi Helsingin lastenklinikalla 1970–1996 ja vuodesta 1993 lähtien lastenkardiologian osastonylilääkärinä. Vuonna 1996 hän siirtyi Ruotsiin Lundin yliopistoon professoriksi ja lasten sydäntautien ylilääkäriksi. Tästä virasta hän jäi eläkkeelle vuonna 2010 ja palasi Helsinkiin tutkijaksi ja yksityislääkäriksi.

Pesonen muistetaan merkittävänä lasten sydäntautien tutkijana. Hänen tärkeimmät tutkimuskohteensa ovat olleet varhaiset verisuonimuutokset lapsilla, valtimonkovettumatauti ja sepelvaltimoiden virtauksen muutokset.

Väitöskirjatyössään vuonna 1974 hän teki yllättävän löydöksen havaitessaan, että verenmyrkytykseen kuolleiden lasten sepelvaltimoissa oli samankaltaisia muutoksia, joita todetaan sepel-

valtimotautiin kuolleilla aikuisilla. Sepelvaltimotaudista tulikin hänelle koko elämän jatkunut tärkeä projekti. Hän oli yksi varhaisimmista tutkijoista, jotka esittivät, että toistuvat infektiot aiheuttavat sepelvaltimon sisäseinämän paksuntumista ja suonien seinämän vaurioitumista jo lapsuusiässä. Löydös varmistettiin koe-eläinmalleissa.

Hänelle tärkeä tutkimuksellinen kohde, kaikuvausta käyttäen, oli myös sikiön ja vastasyntyneen verenkierto ja sen muutokset. Pesonen toimi johtavissa alan keskuksissa San Franciscossa, Chicagossa ja Lontoossa. Pesonen on julkaissut yli 200 tieteellistä artikkelia ja ohjannut useita väitöskirjoja.

Erkillä ja hänen vaimollaan Irmalla oli laaja ystäväpiiri ja keskeisessä osassa olivat aina lapset Juha ja Marjut perheineen. Erkki oli urheilumiehiä, kova lenkkeilijä ja hiihtäjä. Hänen urheilijanuransa kattoi yhteensä 29 täysmaratonia. Erityinen Erkin piirre oli optimismi: hän suunnitteli vähän ennen kuolemaansa vielä yhden maratonin juoksemista ja jatkoi laajan kansainvälisen väestötutkimuksen suunnittelua.